

Jeg er som sagt med på, at vi drøfter de ting i udvalget på en fornuftig måde, og det synes jeg også ordførerne har lagt op til. Tak for modtagelsen af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er
vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:
9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Europarådets konvention af 4. april 1997 om beskyttelse af menneskerettigheder og menneskelig værdighed i forbindelse med anvendelse af biologi og lægevidenskab: Konvention om menneskerettigheder og biomedicin.

Af sundhedsministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 7/10 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karen J. Klint (S):
Det er et godt forslag, som lever op til den meget lange tekst. På den måde hænger tingene jo også sammen nogle gange.

Konventionen er den første internationale traktat, der fastsætter generelle principper og regler om beskyttelse af mennesker i forbindelse med udviklingen inden for biomedicinsk videnskab. Konventionen kan i en kort udgave siges at være Europarådets konvention for patientrettigheder, for gennem denne konvention fastsættes der minimumstandarder, som hvert land skal opfylde, samtidig med at landene i national lovgivning og praksis kan give

større beskyttelse af det enkelte menneske, end konventionen kræver.

Vi har her i Danmark – især efter vedtagelsen i juni i år af loven om patienters rettigheder – en omfattende og detaljeret regulering af sundhedsområdet, der på alle områder bortset fra to udfylder konventionens indhold.

Jeg vil vende tilbage til de to forhold, men forinden vil jeg fremhæve et par af konventionens øvrige artikler, nemlig artikel 2 og 28, fordi begge på en klar og enkel måde illustrerer vigtige principper i beskyttelsen af menneskerettigheder på områderne biomedicin og lægevidenskab.

Artikel 2 handler om menneskets forrang. Der står:

»Menneskets interesser og velfærd skal have forrang frem for interesser, der alene vedrører samfundet og videnskaben.«

I artikel 28 står der:

»Parterne i nærværende konvention skal sørge for, at grundlæggende spørgsmål, der rejser sig i forbindelse med udviklingen inden for biologi og lægevidenskab, bliver underkastet passende offentlig debat, navnlig hvad angår relevante lægelige, sociale, økonomiske, etiske og juridiske virkninger, og at deres eventuelle anvendelse gøres til genstand for passende drøftelse.«

Artikel 2 stadfæster således, at såfremt der opstår en konflikt mellem interessenterne, skal hensynet til mennesket have forrang. Det er en beskyttelse, der er grundlæggende for hele konventionen og er et meget vigtigt grundprincip, ikke mindst på forskningsområdet.

Artikel 28 opfordrer dels parterne til gennem offentlig debat at skabe større bevidsthed om de rettigheder, der er indeholdt i konventionen, men giver også en forpligtelse til den offentlige debat om udviklingen inden for biologi og lægevidenskab. Det er en god forpligtelse, for så vitale områder som biologi og lægevidenskab må ikke kun drøftes i afgrænsede, specifikke fag- og forskningsområder.

Som nævnt er der to forhold, som det findes nødvendigt at tage forbehold for ved ratifikationen. Det ene er artikel 10, der vedrører registerindsigt, hvor vi skal have et forbehold, så vi kan bevare vores adgang til at begrænse registerindsigten, og det andet er artikel 20, stk. 2, nr. ii, der omhandler transplantation fra børn. Her ønsker vi en bevarelse af muligheden for, at der kan foretages visse transplantationer, f.eks. fra børn til forældre. Der skal således af-